

Категорія справи № 192/1640/20: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правочинів, зокрема договорів (крім категорій 301000000-303000000), з них; страхування, з них; позики, кредиту, банківського вкладу, з них.

Надіслано судом: 16.04.2021. Зареєстровано: 18.04.2021. Оприлюднено: 19.04.2021.

Дата набрання законної сили: 12.10.2021

Результат оскарження 12.10.2021 Дніпровський апеляційний суд: залишено рішення без змін

Номер судового провадження: 2/192/119/21

Справа № 192/1640/20

Провадження № 2/192/119/21

16 квітня 2021 року

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

15 квітня 2021 року Солонянський районний суд Дніпропетровської області

у складі: головуючого - судді Тітової О.О.,

з участю секретаря - Петльованого Д.А.,

представника відповідача - Добринь Я.О.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в смт Солоне Дніпропетровської області в порядку спрощеного позовного провадження в залі суду цивільну справу за позовом Акціонерного товариства комерційного банку «ПриватБанк» до ОСОБА_1 про стягнення заборгованості, -

ВСТАНОВИВ:

Позивач звернувся до суду з позовом до відповідача про стягнення заборгованості за кредитним договором б/н від 07.12.2010 в загальній сумі 85 007 грн. 88 коп. станом на 9.09.2020. Заборгованість складається з 62675,98 грн. тіла кредиту, 4009,25 грн. відсотків та 18322,65 грн.- пені. Також позивач просив стягнути з відповідача у відшкодування понесених витрат по оплаті судового збору 2 102 грн.

В обґрунтування позовних вимог позивач послався на те, що при укладенні договору з відповідачем сторони керувались положеннями ч.1 ст. 634 ЦК України щодо договору приєднання. Відповідач особистим підписом в заяві підтвердив, що проінформований про умови кредитування в АТ КБ «ПриватБанк», які були надані для ознайомлення в письмовій формі. Підписавши відповідну заяву відповідач отримав доступ до всіх без виключення послуг банку, а між сторонами був укладений договір про надання банківських послуг, який є змішаним договором і містить в собі умови договору банківського рахунку та кредитного договору. Банком було відкрито картковий рахунок із кредитним лімітом та відповідачу надано у користування кредитну картку. В подальшому кредитний ліміт було збільшено до 40000 грн. Таким чином, позивач зазначає, що банк своїм зобов'язанням за договором виконав в повному обсязі, а відповідач в порушення договірних зобов'язань зобов'язання за вищевказаним договором не виконав, у зв'язку з чим у нього утворилась заборгованість в сумі 85 007 грн. 88 коп. станом на 09.09.2020.

Ухвалою суду від 15 січня 2021 року відкрито провадження у справі за правилами спрощеного позовного провадження з викликом (повідомленням) сторін.

Від представника відповідача до суду надійшов відзив на позовну заяву. У відзиві представник відповідача адвокат Добринь Я.О. заперечуючи проти вимог АТ КБ «Приватбанк» зазначив, що відповідачем було підписано Анкету-Заяву, однак з метою оформлення «Сберкнижка Депозит» без встановлення кредитного ліміту. Позивач самостійно в односторонньому порядку безгоди відповідача 04.02.2012 встановив кредитний ліміт на картковий рахунок позивача в розмірі 300 грн., який в подальшому збільшив до 40000 грн., потім зменшив до 37190 грн. та 20.08.2019 анулював кредитний ліміт. Крім того, з посиланням на практику Верховного Суду зазначив, що Умови та правила надання банківських послуг не можуть бути визнані складовою укладеного договору з огляду на те, що не підписані відповідачем. Тобто позивачем не доведено розміру наданого кредиту, розміру заборгованості відповідача. Також зазначив, що при зменшенні кредитного ліміту до 37190 грн. позивачем заборгованість відповідача з тіла кредиту визначена в розмірі 62675,98 грн. та 45007,88 заборгованість за пенею, комісією та інш., що є безпідставним. Також послався на пропущення позивачем строків позовної давності з огляду на вказаний в позовній заяві строк укладення договору 07.12.2010.

Представником позивача надано відповідь на відзив. У відповіді на відзив представник позивача знову послався на те, що при укладенні договору з відповідачем сторони керувались положеннями ч.1 ст. 634 ЦК України щодо договору приєднання. Відповідач особистим підписом в заяві підтвердив, що проінформований про умови кредитування в АТ КБ «ПриватБанк», які були надані для ознайомлення в письмовій формі. Підписавши відповідну заяву відповідач отримав доступ до всіх без виключення послуг банку. Вказував, що кредитний договір зафіксовано в декількох документах: заяві, Умовах та правилах надання банківських послуг та Тарифах, що не суперечить чинному законодавству. Також зазначає, що відповідач підписав заяву та отримав доступ до карткового рахунку за допомогою картки та фінансового телефону, вказаного в заяві на який приходить динамічний пароль. Випуск кредитних карток здійснюється автоматично при випуску або перевипуску зарплатних та пенсійних карт. Вважає, що до вказаних відносин сторін не поширюється дія закону України «Про захист прав споживачів», оскільки відповідачу не було надано споживчий кредит, а грошові кошти надавались у вигляді встановленого кредитного ліміту на платіжну картку. Знову послався, що Умови та Правила надання банківських послуг є складовою частиною укладеного договору, оскільки в заяві відповідач особистим підписом підтвердив своє ознайомлення з їх змістом, крім того тарифи та Умови є загальнодоступною інформацією та містяться на сайті банку. З виписки по рахунку відповідача вбачається, що він користувався кредитним коштом, отримував гроші через банкомат, здійснював розрахунки через термінали, в касах магазинів, крім того, частково сплачував заборгованість за договором. Відповідачем не спростований розрахунок заборгованості позивача, контррозрахунок не надано, тому виписка по рахунку є належним доказом у справі. Крім того, відповідач також використовував послуги «Миттєва розстрочка» та «Оплата частинами» відповідно до Умов та Правил надання банківських послуг, що свідчить про обізнаність відповідача з умовами надання споживчого кредиту за даними сервісами банку та прийняття зазначених умов. Відповідач користувався послугою «Миттєва розстрочка», отримував споживчий кредит 19.04.2016, 28.05.2016, 28.07.2016, 25.09.2016, 31.01.2019 після чого оформлювались переноси заборгованості з кредитної картки. Відповідач «обнулює» кредитний ліміт, однак у відповідача виникло зобов'язання зі здійснення регулярних платежів для погашення перенесеної заборгованості таким чином виникла прострочена заборгованість відповідача. Скориставшись послугою «Оплата частинами» у відповідача виник овердрафт перевищення суми операції над сумою залишку коштів на рахунку в розмірі встановленого кредитного ліміту, у зв'язку з чим розмір заборгованості з тіла кредиту перевищено. Щодо пропуску строків позовної давності представник позивача зазначив, що враховуючи, що відповідач активно користувався кредитними коштами, в тому числі здійснював погашення існуючої заборгованості, картки перевипускались, тому строки звернення до суду позивачем не пропущено.

В судове засідання представник позивача не з'явився, про дату та час слухання справи повідомлявся належним чином, подав заяву в якій просив слухати справу у відсутність представника, позовні вимоги підтримав.

Відповідач в судове засідання не з'явився, про слухання справи був повідомлений належним чином, в справі приймає участь представник.

В судовому засіданні представник відповідача позовні вимоги не визнав з підстав, викладених у відзиві, просив відмовити в задоволенні позову в повному обсязі та додатково зазначив, що за результатами розгляду справи буде вирішуватись питання про відшкодування витрат на правову допомогу.

Суд, дослідивши матеріали справи, допитав представника відповідача адвоката Добринь Я.О., встановив такі фактичні обставини та відповідні їм правовідносини.

Судом встановлено, що відповідач ОСОБА_1 07.12.2010 року підписав Анкету-заяву про приєднання до умов та правил надання банківських послуг у Приватбанку (а.с. 19).

Матеріали справи містять витяг з Умов та правил надання банківських послуг, а також Витяг з Тарифів обслуговування кредитних карт «Універсальна» які не підписані відповідачем (а.с. 20-44).

З довідки позивача вбачається, що відповідач було видано вісім карток, першу було відкрито 04.02.2012 з терміном дії до 09/15. В подальшому 23.06.2014 було видано картку з терміном дії до 10/17, 10.10.2015 з терміном дії до 10/19, 04.01.2016 з терміном дії до 10/19, 13.10.2016 з терміном дії до 05/20, 21.10.2016 з терміном дії до 10/20, 17.03.2018 з терміном дії до 02/22 та 17.01.2019 з терміном дії до 12/22. Отже, картка перевипускалась. (а.с. 17).

Позивачем також надана довідка про зміну умов кредитування та обслуговування кредитної картки оформленої на ОСОБА_1 (договір б/н) з якої вбачаються операції старту карткового рахунку, зміни кредитного ліміту. Кредитний ліміт встановлювався в розмірі 300 грн., в подальшому зменшувався, збільшувався до 40000 грн., а 27.02.2019 був зменшений до 37 190 грн., 20.09.2019 зменшений до 0,00 грн. (а.с. 18).

Згідно з наданим банком розрахунком, за період з 04.02.2012 по 31.05.2015 заборгованість відповідача становить 7225 грн. 79 коп., з яких: 6998,92 грн. тіло кредиту, 226 грн. 87 коп. відсотки (а.с. 4-8 об.).

Водночас, у Анкеті-заяві підписаній відповідачем 07 грудня 2010 року не зазначено розмір кредитного ліміту, процентну ставку, відповідальність за порушення умов договору.

Згідно розрахунку заборгованості відповідача за період з 01.06.2015 по 31.01.2020 його заборгованість становить 78351,51 грн., з яких: 60028,86 грн тіло кредиту (47323,44 грн. поточне тіло та 12705,42 прострочене тіло), 18322,65 грн. пеня за прострочене зобов'язання. Погашено заборгованості за тілом 264311,46 грн. за простроченим тілом 19387,44 грн., погашено заборгованості по пені 1200 грн. (а.с. 9-15).

Згідно розрахунку заборгованості відповідача за період з 01.02.2020 по 09.09.2020 його заборгованість становить 85007,88 грн., з яких: 62675,98 грн тіло кредиту, 4009,25 грн. заборгованість по відсоткам та 18322,65 грн. заборгованість по пені (а.с. 16).

Згідно виписки за договором ОСОБА_1 за договором № б/н, складеної станом на 11.09.2020 вбачається рух коштів за рахунками відповідача в період з 04.02.2012 по 14.08.2020 (а.с. 55-76).

Суд, оцінивши надані сторонами докази у їх сукупності, приходять до висновку про часткове задоволення позову з таких підстав.

Частиною першою статті 1054 ЦК України визначено, що за кредитним договором банк або інша фінансова установа (кредитодавець) зобов'язується надати грошові кошти (кредит) позичальникові у розмірі та на умовах, встановлених договором, а позичальник зобов'язується повернути кредит та сплатити проценти

За змістом статей 525, 526 ЦК України зобов'язання мають виконуватись належним чином та у встановлений строк. Одностороння відмова від виконання зобов'язань не допускається. Зобов'язання має виконуватись належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Зобов'язання припиняється виконанням, проведеним належним чином (стаття 599 ЦК України).

Відповідно до положень статей 610, 611, 625 ЦК України порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

У разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом.

Боржник не звільняється від відповідальності у разі неможливості виконання ним грошових зобов'язань.

Відповідно до частин першої, другої статті 207 ЦК України правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо його зміст зафіксований в одному або кількох документах, у листах, телеграмах, якими обмінялися сторони. Правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо він підписаний його стороною (сторонами).

За змістом статей 626, 628 ЦК України договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. Зміст договору становлять умови (пункти), визначені на розсуд сторін і погоджені ними, та умови, які є обов'язковими відповідно до актів цивільного законодавства.

Частиною першою статті 638 ЦК України встановлено, що істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.

Кредитний договір укладається у письмовій формі. Кредитний договір, укладений з недодержанням письмової форми, є нікчемним (стаття 1055 ЦК України).

Згідно із частиною першою статті 633 ЦК України публічним є договір, в якому одна сторона - підприємець взяла на себе обов'язок здійснювати продаж товарів, виконання робіт або надання послуг кожному, хто до неї звернеться (роздрібна торгівля, перевезення транспортом загального користування, послуги зв'язку, медичне, готельне, банківське обслуговування тощо). Умови публічного договору встановлюються однаковими для всіх споживачів, крім тих, кому за законом надані відповідні пільги.

За змістом статті 634 цього Кодексу договором приєднання є договір, умови якого встановлені однією із сторін у формулярах або інших стандартних формах, який може бути укладений лише шляхом приєднання другої сторони до запропонованого договору в цілому. Друга сторона не може запропонувати свої умови договору.

У переважній більшості випадків застосування конструкції договору приєднання його умови розроблює підприємець (в даному випадку АТ КБ «ПриватБанк»).

За змістом статті 1056-1 ЦК України в редакції, чинній на момент виникнення спірних правовідносин розмір процентів та порядок їх сплати за договором визначаються в договорі залежно від кредитного ризику, наданого забезпечення, попиту і пропозицій, які склалися на кредитному ринку, строку користування кредитом, розміру облікової ставки та інших факторів.

Відповідно до частини першої статті 1048 ЦК України позикодавець має право на одержання від позичальника процентів від суми позики, якщо інше не встановлено договором або законом. Розмір і порядок одержання процентів встановлюються договором. Якщо договором не встановлений розмір процентів, їх розмір визначається на рівні облікової ставки Національного банку України. У разі відсутності іншої домовленості сторін проценти виплачуються щомісяця до дня повернення позики.

Згідно зі статтею 1049 згаданого Кодексу позичальник зобов'язаний повернути позикодавцеві позику (грошові кошти у такій самій сумі або речі, визначені родовими ознаками, у такій самій кількості, такого самого роду та такої самої якості, що були передані йому позикодавцем) у строк та в порядку, що встановлені договором. Договір позики є укладеним з моменту передавання грошей або інших речей, визначених родовими ознаками.

За змістом статті 549 ЦК України неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві у разі порушення боржником зобов'язання. Штрафом є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми невиконаного або неналежно виконаного зобов'язання. Пеню є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання.

Частинами першою, другою статті 551 ЦК України визначено, що предметом неустойки може бути грошова сума, рухоме і нерухоме майно. Якщо предметом неустойки є грошова сума, її розмір встановлюється договором або актом цивільного законодавства.

Згідно з частиною першою статті 1050 ЦК України, якщо позичальник своєчасно не повернув суму позики, він зобов'язаний сплатити грошову суму відповідно до статті 625 цього Кодексу.

Таким чином, у разі укладення кредитного договору проценти за користування позиченими коштами та неустойка поділяються на встановлені законом (розмір та підстави стягнення яких визначаються актами законодавства) та договірні (розмір та підстави стягнення яких визначаються сторонами в самому договорі).

Згідно з пунктом 22 частини першої статті 1 Закону України «Про захист прав споживачів» споживач - фізична особа, яка придбаває, замовляє, використовує або має намір придбати чи замовити продукцію для особистих потреб, безпосередньо не пов'язаних з підприємницькою діяльністю або виконанням обов'язків найманого працівника.

У пункті 19 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 39/248 «Керівні принципи для захисту інтересів споживачів», прийнятій 09 квітня 1985 року на 106-му пленарному засіданні Генеральної Асамблеї ООН, зазначено, що споживачі повинні бути захищені від таких контрактних зловживань, як односторонні типові контракти, виключення основних прав в контрактах і незаконні умови кредитування продавцями.

Конституційний Суд України у Рішенні у справі за конституційним зверненням громадянина ОСОБА_2 щодо офіційного тлумачення положень другого речення преамбули Закону України від 22 листопада 1996 року № 543/96-В «Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань» від 11 липня 2013 року у справі № 1-12/2013 зазначив, що з огляду на приписи частини четвертої статті 42 Конституції України участь у договорі споживача як слабшої сторони, яка підлягає особливому правовому захисту у відповідних правовідносинах, звужує дію принципу рівності учасників цивільно-правових відносин та свободи договору, зокрема, у договорах про надання споживчого кредиту.

Отже, пересічний споживач банківських послуг з урахуванням звичайного рівня освіти та правової обізнаності, не може ефективно здійснити свої права бути проінформованим про умови кредитування за конкретним кредитним договором, який укладений у вигляді заяви про приєднання до Умов та правил надання банківських послуг, оскільки Умови та правила надання банківських послуг - це значний за обсягом документ, що стосується усіх аспектів надання банківських послуг та потребує як значного часу, так і відповідної фахової підготовки для розуміння цих правил тим більше співвідносно з конкретним видом кредитного договору.

З наданого розрахунку вбачається, що заборгованість відповідача станом на 09.09.2020 року за тілом кредиту становить 62 675 грн. 98 коп.

Банк, пред'являючи вимоги про погашення кредиту, просив у тому числі, крім тіла кредиту (сума, яку фактично отримав в борг позичальник), стягнути складові його повної вартості, зокрема, заборгованість за процентами та пеню.

У Анкеті-заяві від 07 грудня 2010 року базова процентна ставка за кредитом не визначена.

Крім того у Анкеті-заяві неможливо визначити, чи зазначені умови договору про встановлення відповідальності у вигляді неустойки (пені, штрафів) за порушення зобов'язання та її розміру.

Відповідач заперечує, що ознайомлювався з Умовами та правилами надання банківських послуг, що додані до позовної заяви, з умовами та тарифами отримання кредитної картки «Універсальна».

Умови та Правила надання банківських послуг ПАТ КБ «ПриватБанк», з огляду на їх мінливий характер, не можна вважати складовою кредитного договору, якщо вони не підписані та не визнаються позичальником, а також, якщо ці умови прямо не передбачені в заяві позичальника, яка безпосередньо ним підписана.

Оскільки умови договорів приєднання розробляються банком, тому повинні бути зрозумілі усім споживачам і доведені до їх відома, у зв'язку із чим банк має підтвердити, що на час укладення відповідного договору діяли саме ці умови, а не інші. Тому з огляду на зміст статей 633, 634 ЦК України можна вважати, що другий контрагент (споживач послуг банку) приєднується до тих умов, з якими він безпосередньо ознайомлений.

Роздруківка із сайту позивача не може виступати належним доказом, оскільки цей доказ повністю залежить від волевиявлення і дій однієї сторони, яка може вносити відповідні зміни в умови та правила споживчого кредитування.

Зазначений висновок викладений у постанові Великої Палати Верховного Суду від 03 липня 2019 року у справі № 342/180/17 (провадження № 14-131цс19).

Суд бере до уваги висновки Великої Палати Верховного Суду, викладені у постанові від 03 липня 2019 у справі № 342/180/17, оскільки спірні правовідносини та правовідносини, які були предметом розгляду Великої Палати Верховного Суду, хоча і стосуються іншого відповідача, проте за характером є тотожними.

Матеріали справи не містять підтверджень, що саме ці Умови розумів відповідач та ознайомився і погодився з ними, підписуючи заяву про приєднання до Умов та Правил надання банківських послуг

Тому відсутні підстави вважати, що при укладенні договору з відповідачем ПАТ КБ «ПриватБанк» було дотримано вимог, передбачених частиною другою статті 11 Закону України «Про захист прав споживачів» про повідомлення споживача про умови кредитування та узгодження зі споживачем саме тих умов, про які вважав узгодженими банк, зокрема, щодо порядку нарахування процентів за кредитним договором.

Суд вважає обгрунтованим застосування до спірних правовідносин Закону України «Про захист прав споживачів», оскільки хоча представник позивача і заперечує факт надання відповідачу споживчого кредиту, він посилається на Умови та правила надання банківських послуг в ПриватБанку, які передбачають надання саме споживчого кредиту.

Дослідивши надані позивачем розрахунки заборгованості, суд приходить до висновку, що сплачені відповідачем грошові кошти банк неправомірно відносив як на погашення кредиту, так і на погашення процентів, пені, комісій в той час як процента ставка, пеня, комісійні договором не передбачені.

Суд вважає, що за правовим висновком Великої Палати Верховного Суду викладеному у постанові від 03 липня 2019 у справі № 342/180/17, позивач має право відповідно до ст.530 ЦК України вимагати повернення фактично отриманої суми кредитних коштів, якщо фактично отримані та використані відповідачем кошти в добровільному порядку АТ КБ «ПриватБанк» не повернуті.

За таких обставин, вимоги позивача щодо стягнення з відповідача 4009,25 грн. відсотків та 18322,65 грн.- пені задоволенню не підлягають.

Вирішуючи питання про стягнення заборгованості з тіла кредиту - фактично отриманої суми кредитних коштів, суд виходить з такого.

З виписки по рахунку вбачається, що відповідач фактично користувався кредитними коштами, поповнював рахунок, здійснював інші платежі та частково погашав заборгованість за кредитом.

Суд погоджується з доводами представника позивача, викладених у відповіді на відзив, що відповідач користувався послугами «Миттєва розстрочка» та «Оплата частинами», що також підтверджено представником відповідача під час розгляду справи, у зв'язку з чим розмір заборгованості відповідача з тіла кредиту збільшувався на суму регулярних платежів за даними послугами навіть після анулювання кредитного ліміту відповідача. Тому, при вирішенні питання про стягнення з відповідача фактично отриманих та використаних коштів, суд виходить з розміру заборгованості відповідача з тіла кредиту визначеному позивачем - 62675,98 грн.

Так, з матеріалів справи вбачається, що відповідач вносив на погашення заборгованості за кредитом грошові кошти, однак позивачем безпідставно було погашено за рахунок внесених коштів відсотки по кредиту за період з 04.02.2012 по 31.05.2015 у загальному розмірі 4066 грн. 24 коп., із розрахунку: 175,01+170,31+150,57+185,76+168,88+176,43+162,48+146,36+110+20,44+138,97+18,71+139,1034,21+181,93+261,98+164,89+163,39+176,21+162,43+182,0

Крім того, позивачем безпідставно була збільшена заборгованість відповідача за період з 01.06.2015 по 31.01.2020 за рахунок кредитних коштів графа «Відсотки погашені за рахунок кредиту» на загальну суму 50720 грн. 09 коп., із розрахунку: 240,34 +258,71 +214,68 +25,59 +673,12 +641,15 +604 +605,20 +391,04 +508,14 +548,54 +598,47 +126,18 +667,15 +607,56 +1323,4 +853,42 +1496,89 +1595,54 +1631,98 +842,10 +1838,12 +1478,94 +1366,81 +1972,69 +1997,01 +2099,65 +1022,91 +664,43 +238,24 +308,46 +166,32 +125,08 +78,87 +165,01 +32,74 +1678,59 +1230,93 +1332,67 +1171,36 +1417,46 +1458,12 +2621,53 +1496,07 +3195,09 +3510,24 +3599,55 = 50720,09 грн.

Тобто, фактично банком віднесено відсотки у заборгованість з тіла кредиту у зв'язку з чим заборгованість з тіла кредиту станом на 31.01.2020 склала 60028 грн. 86 коп.

Крім того, суд вважає, що враховуючи, що сторони в договорі не погодили відповідальність у вигляді пені, позивачем безпідставно за період з 01.06.2015 по 31.01.2020 здійснено погашення заборгованості відповідача по пені на суму 1200 грн.

Враховуючи, що відсотки за кредитом, пеня, комісійні погашалися в порушення умов договору, без погодження з відповідачем, заборгованість відповідача з тіла кредиту станом на 09.09.2020 року в розмірі 62675 грн. 98 коп. підлягає зменшенню на суму безпідставно погашених процентів 4066 грн. 24 коп. у період з 04.02.2012 по 31.05.2015, безпідставно нарахованих за рахунок кредиту процентів 50720 грн. 09 коп. у період з 01.06.2015 по 31.01.2020 та погашеної у цей же період пені 1 200 грн.

Отже, стягненню з відповідача підлягає заборгованість у сумі 6689 грн. 65 коп. **(62675,98 грн. 4 066,24 грн. 50 720,09 грн - 1 200 грн. = 6689,65 грн.)**

Відповідно до ч. 1ст. 76ЦПК України доказами є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Частину 1, бст. 81 ЦПК України передбачено, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом. Доказування не може ґрунтуватись на припущеннях.

Згідно зі ст. 13 ЦПК України суд розглядає справи в межах заявлених вимог і на підставі доказів, поданих учасниками справи або витребуваних судом у передбачених цим Кодексом випадках.

Враховуючи, що строк дії кредитної картки - до грудня 2022 року, відповідач користувався картою, оплачував за рахунок кредитних коштів товари та послуги, поповнював та знову використовував кредитні кошти, посилання представника відповідача на сплив позовної давності та відсутність підстав для стягнення заборгованості за тілом кредиту є необґрунтованим.

Згідно ст.141 ЦПК України судовий збір покладається на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

При подачі позовної заяви АТ КБ «ПриватБанк» сплачено судовий збір у розмірі 2102 грн. Позовні вимоги АТ КБ «ПриватБанк» задоволені частково, однак з урахуванням положень Закону України «Про судовий збір», суд вважає, що на користь позивача з відповідача підлягає стягненню судовий збір у мінімально встановленому законом розмірі 2102 грн.

Керуючись ст. ст. 257, 264, 509, 525, 526, 530, 550, 589, 1054 ЦК України, ст.ст. 89, 141, 209, 258-259, 263-265 ЦПК України, суд

ВИРІШИВ:

Позовні вимоги Акціонерного товариства комерційного банку «ПриватБанк» - задовольнити частково.

Стягнути з ОСОБА_1 на користь Акціонерного товариства комерційного банку «ПриватБанк» заборгованість за кредитним договором № б/н від 07.12.2010 у розмірі 6 689 (шість тисяч шістсот вісімдесят дев'ять гривень) 65 коп.

Стягнути з ОСОБА_1 на користь Акціонерного товариства комерційного банку «ПриватБанк» витрати по оплаті судового збору в розмірі 2102 грн. (дві тисячі сто дві гривні).

В іншій частині позовних вимог відмовити.

Рішення може бути оскаржене до Дніпровського апеляційного суду через Солонянський районний суд Дніпропетровської області шляхом подачі апеляційної скарги у 30-денний строк з дня складення повного рішення.

Повне рішення виготовлено 16.04.2021.

Позивач - Акціонерне товариство комерційний банк «ПРИВАТБАНК», місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Грушевського, 1-д, код ЄДРПОУ № 14360570, рахунок № НОМЕР_1, МФО №305299.

Відповідач ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, реєстраційний номер облікової картки платника податків НОМЕР_2, зареєстроване місце проживання: АДРЕСА_1.

Суддя **О.О. Тітова**